

יום הכיפורים מנחה

א:א ויהי הבר־יהוה אל־יונה בן־אמתי לאמר: א:ב קום לך אל־ינינה העיר הגדולה וקרא עליה כִּי־עֲלֵתָהּ רַעַתָּם לִפְנֵי: א:ג וַיִּקָּם יוֹנָה לְבֵרֶת תְּרִשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֹנִיָּהוּ בַּאֲהַר תְּרִשִׁישׁ וַיֵּתֵן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לְבֹא עִמָּהֶם תְּרִשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה: א:ד ויהנה הטיל רוח־גדולה אל־הַיָּם וַיְהִי סַעֲר־גָּדוֹל בַּיָּם וַתֵּ־אֹנִיָּה חֲשֹׁבָה לְהִשְׁבֵּר: א:ה וַיִּירָאוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּזְעַקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו • וַיִּטְּלוּ אֶת־הַכֶּלִּים אֲשֶׁר בָּאֹנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנָה יָרַד אֶל־יַרְכַּתִּי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב • וַיִּרְדָּם: א:ו וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֲבִל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לָּךְ גִּרְדָּם קוּם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוֹלֵי • ית־עֲשֵׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד: א:ז וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לָכֹו וּנְפִילָה גּוֹרְלוֹת וּגְדֻעָה בְּשִׁלְמֵי הָרַעַת הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל עַל־יוֹנָה: א:ח וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּיד־נָא « לָנוּ בַּאֲשֶׁר לְמִי־הָרַעַת הַזֹּאת לָנוּ מַה־מְלֹאכְתְּךָ וּמֵאִיֵּן תְּבֹא מִה אֶרְצְךָ [נְאִי־מִזְנֶה]» עַם אָתָּה: א:ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲבָרִי אֲנִכִּי וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־הַיַּבֶּשֶׁת: א:י וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרֵ־אָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בֵרַת כִּי הַגִּיד לָהֶם: א:יא וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה» לָךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם • מֵעַלֵּינוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסַעֵר: א:יב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי • הַטִּילֵנִי אֶל־הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם • מֵעַלֵּיכֶם כִּי יוֹדַע אֲנִי כִּי בְשָׁלִי הַסַּעֵר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם: א:יג וַיַּחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים לְהַשִּׁיב אֶל־הַיַּבֶּשֶׁת וְלֹא יָכֹלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסַעֵר עֲלֵיהֶם: א:יד וַיִּקְרָאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי־נָא נֹאבְדָה בְּנַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל־תָּתֵן עָלֵינוּ דָם נָקִיא כִּי־אַתָּה יְהוָה כִּי־אֲשֶׁר חֲפַצְתָּ עֲשִׂיתָ: א:טז וַיִּשְׂאוּ אֶת־יוֹנָה וַיִּטְּלוּ אֶל־הַיָּם וַיִּעַמְד הַיָּם • מוֹזַעְפוֹ: א:טז וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרֵ־אָה גְדוֹלָה אֶת־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ־זֶבַח לַיהוָה וַיִּהְיוּ גִידְרוּ גִדְרִים: ב:א וַיִּמְן יְהוָה הַגַּ • גָּדוֹל • לְבַלַּע אֶת־יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בְּמִעַי הַדָּג שְׁלֵשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת: ב:ב וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו מִמַּעַי הַדָּגָה: ב:ג וַיֹּאמֶר קְרָאתִי מִצָּרָה» לִי אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁמַע שְׁמִעַתָּ קוֹלִי: ב:ד וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצּוֹלָה בְּלִבִּי יָמוּם וַנִּהַר יִסְבְּבֵנִי כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ וּנְגִיף עָלַי עָבְרוּ: ב:ה וַאֲנִי אֲמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנְּגֵד עֵינֶיךָ אַךְ אוֹסִיף לְהַפִּיט אֶל־הַיָּם כָּדָשְׁךָ: ב:ו אֲפֹנִי מִיָּם עַד־נֶפֶשׁ תִּהְיֶה יִסְבְּבֵנִי סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי: ב:ז לְקַצְבֵי הַרִים יָרַד־תִּי הַסַּעֲרָן בְּרַחֵיָהּ בַּעֲדֵי לְעוֹלָם וַתֵּ־עַל מִשְׁחַת חֲנִי יְהוָה אֱלֹהָי: ב:ח בַּהֲתַ־עַטְּרָף עָלַי נִפְשִׁי אֶת־יְהוָה זְכַרְתִּי וַתִּבּוֹא אֵלָיךְ תַּפְּלָתִי אֶל־הַיָּם כָּדָשְׁךָ: ב:ט מִשְׁמָרִים הַבְּלִי־שׁוֹא חֲסָדָם יִעֲזֹבוּ: ב:י וַאֲנִי בְקוֹל תוֹדָה אֲזַבְּחָה־לָּךְ אֲשֶׁר נִדְרַתִּי אֲשַׁלְּמָה יִשׁוּ־עִתָּה לַיהוָה: ס בִּיא וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקָּא אֶת־יוֹנָה אֶל־הַיַּבֶּשֶׁת: פ גֹּא וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה שְׁנִית לֵאמֹר: ג:ב קוּם לָךְ אֶל־יִנִּינָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וקְרָא אֲלֵיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנִכִּי דִבַּר אֲלֵיךָ: ג:ג וַיִּקָּם יוֹנָה וַיִּלְךָ אֶל־יִנִּינָה כְּדָבַר יְהוָה וַיִּנִּינָה הָיְתָה עִיר־גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים • מִ־הַלָּךְ שְׁלֹשֶׁת

ימים: ג.ד ויחל יונה לבוא בעיר מ.הלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינה
 נהפכת: ג.ה ויאמינו אנשי נינה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים • מגדולם ועד-
 קטנם: ג.ו ויגע הדבר אל-מלך נינה ויקם • מכסאו וי.עבר אדרתו מעליו • ויכס • שק
 וישב על-האפר: ג.ז ויז.עק ויאמר בנינה מט.עם המלך ונדליו לאמר ה.אדם והבהמה
 תבקר והצאן אל.יט.עמו מאומה אל.יר.עו ומים אל.ישתו: ג.ח ויתכסו שקים ה.אדם
 והבהמה ויקראו אל-אלהים בה.זקה וישבו איש מדרך ה.ר.עה ומן-החמס אשר בכפיהם:
 ג.ט מ-יודע ישוב • ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד: ג.י וירא האלהים את-
 מ.עשיהם כ-שבו מדרך ה.ר.עה וינחם האלהים על-ה.ר.עה אשר-דבר ל.עשות-להם
 ולא עשה: ד.א וירע אל-יונה ר.עה גדולה ויחר לו: ד.ב ויתפלל אל-יהוה ויאמר
 אנה יהוה הלוא-נה דברי עד-היותי על-אדמתי על-כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי
 כי אתה אל-חנון ורחום ארך אפים ורב-חסד ונחם על-ה.ר.עה: ד.ג ועתה יהוה קח-נא
 את-נפשי ממני כי טוב מותי מחיי: ס.ד ויאמר יהוה התישב תרה לך: ד.ה ויצא
 יונה מן-העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יר.אה מה-
 יהוה בעיר: ד.ו וימן יהוה-אלהים קיקיון וי.עלו מעל • ליונה להיות צל על-ראשו
 להציל • לו מה.עתו וישמח יונה על-הקיקיון שמחה גדולה: ד.ז וימן האלהים תול.עת
 ב.עלות השחר למחרת ותף את-הקיקיון וייבש: ד.ח ויהיו כנח השמש וימן אלהים
 רוח קדים תרישית ותף השמש על-ראש יונה ויתעלף ויש.אל את-נפשו למוות ויאמר טוב
 מותי מחיי: ד.ט ויאמר אלהים אל-יונה התישב תרה לך על-הקיקיון ויאמר התישב
 תרה לי עד-מוות: ד.י ויאמר יהוה אתה חסד על-הקיקיון אשר לא-עמלת בו ולא
 גדלתו שפן-לילה הנה ובן-לילה אבד: ד.יא ו.אני לא אחוס על-נינה העיר הגדולה
 אשר יש.בה • הרבה משתים-עשרה רבו אדם אשר לא-ידע בין-ימינו לשמאלו ובהמה
 רבה: ז.יח מ-אל כמוך נשא עון ועבר על-פשע לש.ארית נחלתו לא-החזיק לעד אפו
 כ-חפץ חסד הוא: ז.יט ישוב ירחמנו וכפש עונתינו ותשליך במצלות ים כ-ל-
 חטאותם: ז.כ תתן אמת לי.עלב חסד לאברהם אשר-נשבעת ל.אבתינו מימי קדם: